

Sygn. akt: III U 1048/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 października 2013r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. do SO Monika Obrębska
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Małgorzata Bednarek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25 października 2013r. w O.

sprawy z odwołania H. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P.

o świadczenie przedemerytalne

na skutek odwołania H. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P.

z dnia 21.06.2013r. **znak** (...)

orzeka:

oddala odwołanie

UZASADNIENIE

W dniu 12.02.2013r. H. K. złożyła w Oddziale ZUS w P., wniosek o ustalenie uprawnień do świadczenia przedemerytalnego.

Po rozpoznaniu tego wniosku decyzją z dnia 21.06.2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. odmówił H. K. prawa do tego świadczenia uznając, iż nie spełnia ona warunków do przyznania tego świadczenia, gdyż stosunek pracy nie został rozwiązany z przyczyn dotyczących zakładu pracy w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

H. K. decyzję powyższą zaskarżyła, wnosząc od niej odwołanie. W uzasadnieniu odwołania wskazała, że została źle potraktowana, gdyż od ukończenia 18 roku życia, z małymi przerwami, aż do 20.07.2012r. pracowała. Aktualnie ze względu na zły stan zdrowia nie może pracować i nie ma żadnych środków utrzymania.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania. W uzasadnieniu wskazał, że H. K. nie spełnia warunku do przyznania świadczenia przedemerytalnego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt. 5 ustawy z dnia

30.04.2004r. o świadczeniach przedemerytalnych, gdyż stosunek pracy nie został rozwiązany z przyczyn dotyczących zakładu pracy w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych ustalił i zważył, co następuje:

Odwołanie H. K. jest niezasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że podstawą do ubiegania się przez odwołującą o prawo do świadczenia przedemerytalnego jest art. 2 ust. 1 pkt 5 i ust. 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 roku o świadczeniach przedemerytalnych, zgodnie z którym prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która do dnia rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia, w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, posiadała okres uprawniający do emerytury wynoszący co najmniej 35 lata dla kobiet. Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt. 29 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, za przyczyny dotyczące zakładu pracy przyjmuje się:

- a) rozwiązanie stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn nie dotyczących pracowników, zgodnie z przepisami o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn nie dotyczących pracowników lub zgodnie z przepisami ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy, w przypadku rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z tych przyczyn u pracodawcy zatrudniającego mniej niż 20 pracowników,
- b) rozwiązanie stosunku pracy lub stosunku służbowego z powodu ogłoszenia upadłości pracodawcy, jego likwidacji lub likwidacji stanowiska pracy z przyczyn ekonomicznych, organizacyjnych, produkcyjnych albo technologicznych,
- c) wygaśnięcie stosunku pracy lub stosunku służbowego w przypadku śmierci pracodawcy lub gdy odrębne przepisy przewidują wygaśnięcie stosunku pracy lub stosunku służbowego w wyniku przejścia zakładu pracy lub jego części na innego pracodawcę i niezaproponowania przez tego pracodawcę nowych warunków pracy i płacy,
- d) rozwiązanie stosunku pracy przez pracownika na podstawie art. 55 § 1¹ ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy z uwagi na ciężkie naruszenie podstawowych obowiązków wobec pracownika;

Art. 2 ust. 3 cytowanej ustawy stanowi z kolei, że świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie określonej w ust. 1 po upływie co najmniej 6 miesięcy pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia, jeżeli osoba ta nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna, w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych oraz złoży wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 6-miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

Na okoliczność przyczyn rozwiązania umowy o pracę odwołująca przedstawiła w ZUS świadectwo pracy datowane na 20.07.2012r., z którego wynika, że w (...) Sp. z o.o. w W. H. K. była zatrudniona od 01.07.2010r. do 20.07.2012r., a stosunek pracy został rozwiązany zgodnie z art. 30 § 1 pkt 2 kp. Powyższy zapis skutkowało przyjęciem przez organ rentowy, że stosunek pracy nie został rozwiązany z przyczyn dotyczących zakładu pracy, a na skutek wypowiedzenia przez zakład pracy. ZUS kilkakrotnie zwracał się z prośbą do zakładu pracy odwołującej o podanie informacji co było przyczyną wypowiedzenia umowy o pracę. Podczas rozmowy telefonicznej z pracownikiem zakładu pracy uzyskano jedynie informację, że stosunek pracy został rozwiązany z powodu przedłużającego się zwolnienia lekarskiego (vide k. 37 akt rentowych).

W celu ustalenia rzeczywistej przyczyny rozwiązania z odwołującą stosunku pracy, Sąd dopuścił dowód z przesłuchania H. K. w charakterze strony. Odwołująca zeznała, że przyczyną wypowiedzenia jej umowy o pracę było to, że przebywała przez dłuższy czas na zwolnieniach lekarskich. Ponadto lekarz wystawił jej zaświadczenie, że nie jest zdolna do wykonywania dotychczasowej pracy. Odwołująca przyznała, że rzeczywiście była niezdolna do wykonywania

pracy. Odwołująca przedłożyła też Sądowi pisemne wypowiedzenie jej umowy o pracę z dnia 06.07.2012r., w którym jako przyczynę wypowiedzenia wskazano „Brak zdolności do wykonywania pracy na dotychczasowym stanowisku pracy. Opinia lekarska” (vide k. 24 akt sądowych). H. K. nie kwestionowała przyczyny wypowiedzenia, nie odwoływała się od wypowiedzenia do Sądu. Przyznała, że firma (...) dalej funkcjonuje, a na jej miejsce została przyjęta inna osoba.

Sąd dał wiarę zeznaniom odwołującej, które w pełni korespondują z zapisem w pisemnym wypowiedzeniu umowy o pracę i zapisem w świadectwie pracy.

Reasumując powyższe Sąd doszedł do przekonania, że przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, że przyczyna rozwiązania stosunku pracy leżała po stronie odwołującej i związana była z niemożnością kontynuowania przez nią zatrudnienia ze względów zdrowotnych. Powyższe wskazuje, że stosunek pracy nie został rozwiązany z przyczyn dotyczących zakładu pracy w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, wobec powyższego brak podstaw do przyznania H. K. prawa do świadczenia przedemerytalnego, pomimo spełnienia przez nią pozostałych przesłanek wymaganych do jego przyznania, co nie było przez organ rentowy kwestionowane.

Biorąc pod uwagę powyższe Sąd w oparciu o art. 477¹⁴ § 1 kpc oddalił odwołanie H. K. od decyzji z dnia 21.06.2013 roku, gdyż jest ona zasadna i odpowiada prawu.